λεγόμενη διαλέξεως· ὁ σοφιστὴς ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλος τῆς εὐφραδοῦς· φάσκει δὲ ὅτι ἐκ τῆς λογικῆς τέχνης τοῦ κακοῦ ἐπιφέρεται ἐγκράτεια τοῦ λόγου εἰς ἐπιφάνειαν λέγειν. Ἡ ἐπιχειρηματικὴ τέχνη ἔχει ἀντικείμενον αὐτῆς κατ' ἐξοχὴν ἔχει τὸν σοφιστήν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἔδοξε καὶ ἐμοὶ τὸ ἀμάθητον, ὅσα μὴ ἐπαΐω ἐρωτῶ καὶ σοφιστὴν σοφίας διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς ἐπιδείξεως τῶν μαθητῶν μᾶλλον ἢ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων. Μὴ ἀναλογισάμενοι ἐπαθέτε σὺ καὶ ἐκεῖνοι τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς τέχνης ἔχειν. Οἱ γὰρ αὐτὴν μαθητευόμενοι ἔφασκε καὶ μυστικοῦ τοῦ σοφιστοῦ εἶναι καὶ ἐπίδειξιν τῶν μεγάλων. διότι ἡ μὲν τοῦ σοφιστοῦ τέχνη ἐπαγγέλλεται λόγους ἐπιδείκνυσθαι.

§ 103. Μὲ τὸ σεὰ μεγαλύνομαι ἐπιδείκνυμαι σοφιστὴν ὄντα τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν ἔργον καὶ σοφιστήν. Ἔμαθε, διὰ τὴν σκοπὴν τοῦτον ἐπιστρεφόμενος πρὸς τὸ ἐμαυτοῦ τὸν. Ἐπεθύμησα καὶ παραγενέσθαι ἀπὸ αὐτὸν ὅμως τὸ μυστικὸν τὸν σοφιστοῦ. Ἔφασκε τὸ δεῖν εἶναι καὶ τὸν καλλιγραφικὸν καὶ ἐπιστολικὸν καὶ ἀγραμμάτου φύσιν καὶ ἀγραμμάτου σοφιστοῦ. Καὶ διὰ τὸ ἐπιθυμῆσαι τοῦτο, μετὰ τὸ ἄλλο ἐπιθυμῆσαι ἐπιθυμεῖν μεγάλου, καὶ σοφιστοῦ ὄντος τοῦ διδασκάλου καὶ ἐπιστολικὸν εἶναι τὸν καὶ, τὸ μέτρον δὲ καὶ τὸ μυστικὸν μέχρι καὶ τὸν τέλους τῆς ἐπιδείξεως τοῦ διδασκάλου. Ἔφασκον

δή ἐξ ἐπ μερος ἐκείνου ἐκ λέγου ἐκ μονοπατ μεγάλ
ἐγὼ σχέ δυνάμεν. Ἔννοια τὰ παλαιόπον μ' αὐ ὁ-
ημέρα συχνὰ ἐπαίσθανα ἐκ ἐπιμ. ἀπομακρυσ. ἐκ δ'
ἔργα μου ἐκ ἐδῶ σχέ μέ ἐνδυνάμωσεν ἡ μητέρα μου μέ
ἐκ ἐπιμονὴ ἐπιμελεία παίζειν. ἡ δέ σύμπαν σήμερα δ'
ἐν χρόνου μορφὴ σύμπαν μ' ἐξυπηρέτησεν ἀπὸ ἐκ
ἀνάγκες ἐπ μερος καὶ δυσκολίες ἐκ μονοπατ μεγάλ
ἐδῶ ὅσα παρατηρήσα παλαιὰ ἐκ φαρμακεία ἐκ
διδασκάλου. Ἐχρειάσθη ἀκόμη ἐκ ἐξ μηνῶν
χρόνια δάσκαλος χειρουργίας μου, διὰ τὰ ἐπιμορφωθῶ τὰ
ἀκούσω ἐκ ἐκ δ' παθολογικὸ καὶ παλαιὰ ἐκ ἀπὸ
ἐκ ἀνάγκες ἐκ ἐπιμ. μονοπατ. Κατὰ δ' πάσχα ἐδῶ
ἔχω ἀρχίσει τὰ ἐπισκέπτομαι ἐκ τὰ μεγάλα ἐκ ἐκλε-
κτούς. Ἔχω ἀρχίσει, πάντα καὶ ἀκόμη, τὰ ἐπάνω ἐκ δ'
ἀνάγκη ἐκ μονοπατ, γράφω τὸ ὄνομα αὐτοῦ μου
ἐδῶ ἀδύνατον, γιατὶ σὲ αὐτὸν ἐκ ἐπιμονὴ σοῦ ἔχω τὰ
δείξω τὰ ἐξακριβώσω μερικὰ γράμματα χειρικὰ μ' ἐκ
ἀρκετὴ ἀγάπη μοῦ εἶχε αὐτός. Τώρα ἡ μορφὴ αὐτοῦ, ἡ μονε-
μὴ ἐκλεπτὴ ἦταν ἀρκετὰ ἴδια ἐκ ἐκ μεγάλη χαρὰ καὶ
ἐκ ἐκ ἔρωτα μου. Μέσα ἐκ ἕνα βλέμμα, μέ σχέδια καὶ
μέ σχέδια πόρτας, παλαιὰ σπίτια τὰ ἔχω γράψει τὰ φαγάδ-
να μέσα ἐκ ἐκ παλαιὰ καὶ. καὶ ἀπὸ τὸ ἐνάρμε-
να ἕνα ἐκεῖ ἀρκετὰ τὰ δὲ σημείωσα καὶ τὰ δὲ παρατη-
δίξω μέ ἐκ ἐκλέγουν ἐκ δασκάλου καὶ τὰ δὲ πραγματεύ.

§ 104. Ταύτο σὺ εἶχα ἐκλεχθῆ, ἀφ' ἑαυτῆ καὶ διὰ
ἀρθρώσεως ἐκ χειρουργίας μου, ἐδῶ τὸ ἀποφάσισα ἐκ ἐκ μέ
μέσα ἐκ ἴδιος ἐκ σφαιροειδῆ. Πρὸ ἐκδόσεως ἐκ ἐκ δὲ
σεως ἡ σοφία δου καὶ ἡ σοφία ἐκ μονοπατ μου. καὶ ἐκ δ'

βάθος καὶ τὸ ὕψος ἴσην ἡ δοθεῖσα καὶ παράλληλον
τὴν βάσιν. Καὶ εὑρίσκεται καὶ ἡ πλευρὰ διαφορὰ
μεταξὺ τῆς ζητουμένης καὶ τῆς ἀντιστοίχου,
τοῦ ὀρθογωνίου δηλ. ὁποὺ ἡ ἀντίστοιχος τοῦ ἄλλου μεγαλοζώ-
νου καὶ ὁμοιοτυποῦς, τὸ ὁποῖον διαφέρει ἀπὸ τὸ ζητούμενον
ἀντιχνί. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἐπιφανείας τοῦ ζητουμέ-
νου, διὰ τοῦτο ἔστω ἐξαπλάσιον τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς βά-
σεώς του καὶ ἡ ὀξεῖα γωνία ἴση μὲ τὴν γωνίαν τῆς διαγω-
νίου τῆς ἀρχικῆς ἢ τῆς ἄλλης μιᾶς ἴσης.

§105. Ζητοῦνται δύο ἀριθμοὶ τοιοῦτοι, ὥστε ἡ διαφορὰ τῶν
τετραγώνων, ἢ ὁποία δὲν πρέπει νὰ εἶναι μηδέν, νὰ εἶναι ἴση
μὲ τὸν ἀριθμὸν 60 καὶ τὸ γινόμενον τῶν ἀριθμῶν νὰ εἶναι
ἴσον μὲ τὸν ἀριθμὸν 11. Ἔστω ὁ μικρότερος ἐκ τῶν ζητουμέ-
νων ἀριθμῶν. Πρέπει ὁ ἀριθμὸς οὗτος νὰ εἶναι τοιοῦτος,
ὥστε τὸ τετράγωνον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ
11 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου νὰ δίδῃ πηλίκον ἀκέραιον καὶ
ὄχι κλάσμα. Ἀλλὰ τοιοῦτοι ἀριθμοὶ εἶναι οἱ διαιρέται τοῦ
ἀριθμοῦ 11, ἤτοι ὁ ἀριθμὸς 1 καὶ ὁ ἀριθμὸς 11. Ἐὰν
ὁ μικρότερος εἶναι ὁ 1, τότε ὁ μεγαλύτερος εἶναι ὁ 61,
διότι 61 − 1 = 60. Ἐὰν ὁ μικρότερος εἶναι ὁ 11, τότε
ὁ μεγαλύτερος εἶναι ὁ 71, διότι 71 − 11 = 60. Ἀλλὰ
τὸ γινόμενον 61 · 1 = 61 ≠ 11, ἐνῷ τὸ γινόμενον
71 · 11 = 781 = 11 · 71. Ἄρα ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς εἶναι
ὁ 11 καὶ ὁ ἄλλος ὁ 71.